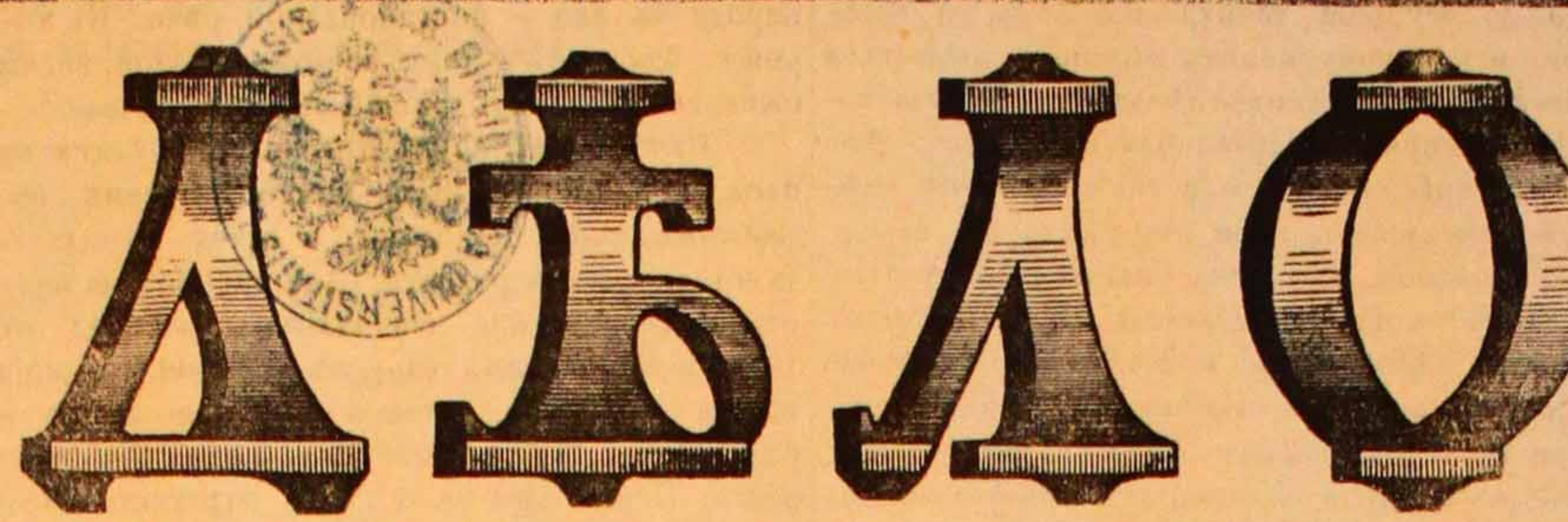

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы кромъ рускихъ святъ о 4-й год. попол. Литер. додатокъ "Бібліотека наизнам. повестей" выходитъ по 2 печат. аркушъ кождого 15-го и послѣднаго для кожного мѣсяца. Редакція, адміністрація и експедиція підъ Ч. 44 улица Галицка. Всѣ листы, посылки и рекламиції належить пересыпать підъ адресою: редакція и администрація "Дѣло" Ч. 44 ул. Галицка. Рукописи не возвратятся толькожа попередне засторожено. Понеділок число стоять 12 кр. а. в. Оголошенія принимаются по цвѣтѣ 6 кр. а. в. бѣль одновстрочки печатно. Рекламації неопечатаній вѣлький бѣль порта. Предплату належить пересыпать франко (найлучше почтовими переказомъ) до: Адміністрації часописа "Дѣло" ул. Галицка, Ч. 44.

Съ днемъ I (13) цвѣтня розпочинається новий чвертьрокъ нашого вида-вищества. Просимо отже всѣхъ нашихъ П. Т. Предплатниківъ поспѣшити съ присыпкою дальшою предплаты а взглядно вырѣвнати залегlosti, понеже лиши при-точної вплатѣ зможемо бути и мы то-чими.

Ново приступаючій П. Т. Предплатники "Бібліотеки наизнам. повестей" дестанутъ да-ремъ початковій аркушъ розпочатої повѣсти "Мѣщанське племя".

Організація нашихъ народныхъ силъ.

V.

Наше приватне життя, вихованье молодого поколїння, домагається реформы. Толькожа впливу повиннії предсѣ руска інтелигенція на себе саму мати, щобъ мы вже разъ на все прогнали зъ помѣжъ себе чужоземній павиць, чужїй языкъ, чужу лиху літературу... Доволѣ вже богатились рѣжній сакраментки та сакра-кієрки и пр. рускими грбами... Вноюмо въ дѣтей нашихъ бѣль маленької горячу... майже фанатичну любовь до рѣдного люду. Будьмо безвзглядній самій противъ себе: въ рускій хатѣ, въ рускому товариствѣ нехай нѣкто не почue чужого слова. Если самій себе шанувати будемъ, будуть мусѣли насть и други шанувати.

Минувъ безповоротно часъ мессій; безъ власної працѣ нѣкто насть не спасе. Безъ власної працѣ, ожидуючи мессій, не малибъ жида нынѣ капиталовъ, не реprезентувалибъ могучої сили. Бачимо, до чого довѣвъ Поляківъ "мессіянізмъ" Мицкевича, Словакою и др. Хочи все еще далекій часъ, коли отсѣ схильній славянській нардѣ познає властиву свою задачу: оборонити всѣми силами, въ тѣ-сній федерації съ другими славянськими народами передовсѣмъ свои власній землѣ, пра-польське гнѣздо бѣль неумолимої германізації, хочь Поляки все еще на подставѣ схильніхъ историчніхъ мрѣз змагають до польонізації Руси, щобъ потомъ, стративши землю підъ ногами въ Польщі, тойже Руси навести на каркъ всіхъ культуртрегеровъ — то мимо всего того не дастися заперечти, що при добрїй волї, при усильній нашей працї, дой-демъ до якогось порозуміння, подвигнемъ съ юї нардѣ, уратуємо чисть Славянщины.

Виѣсто опиратись на историчніхъ мрѣзахъ, — виѣсто виждаючи мессій, закладати руки (хіба, щобъ потомъ тажку суспільну працю зачинати на ново!), звериць передо-всѣмъ нашу увагу на наглаїч потреби народа, на, его просвѣту; прослѣдѣмъ основно теперѣшнє наше положеніе, обговориць всїкі економичній справы на подставѣ вycherpuющихъ студій, — займимся рѣдною літературою, со-творенiemъ національної нашей науки. Попу-ліарными книжочками безперечно много можемъ зробити, особливо если виѣсто пустыми фразами заповнимо ихъ основными поученіемъ народа: якъ его права, якъ днъ тыхъ правъ боронити має и пр. Але дуже важну задачу має сповинити наша література, въ обширнѣйшому змислѣ сего слова. Доказана се рѣчь, що всѣ слабшій народності славянській (на пр. Словенці, Чехи, Лужичане, Словаки) свое су-ществование и розвой мають въ великій мрѣ завдачти плеканю рѣдною письменноти; пе-реконуемся такожъ, що котрий нардѣ має еще сильно розвинену літературу, сей нардѣ має такожъ и якусь будучность. Замирає рѣдне слово — замирає и нардѣ; починається тогдѣ довгій, тяжкій, ослаблюючій процесъ винародо-вленія, — силы народа марніють. Свого не треба присвоювати; чуже можна толькожа си-ло вишити, — а, якъ бачимо въ історії, цвѣковіе винародовленіе можливе по-просту толькожа съ викорѣненiemъ народа. Такъ и пр.

сталося съ звѣмчеными Славянами, що на ихъ землі стоять тепер Берлинъ, під часъ коли въ Шлеску, где оружіе нѣмецке не всилю про-ляти всеи славянської крови, Славине не толь-ко що не выгинули, але починаюти отживати, ратуются и зможуть уратуватись толькожа пле-кањемъ рѣдшого, народного языка.

Не иде зовсѣмъ о се, щобъ черезъ одну іпочь сотворити національну літературу и на-ку. Опираючись на історичній грунтъ, прослѣдjuючи рѣдну історію, розвой рѣдної письменности, переконуемся, що частъ не сто-ить, що и мы съ часомъ поступаємо що разъ дальше, — що слабосильній початки XVII и XVIII вв. розвиваються що разъ сильнѣше. Маємо нынѣ вже кромъ пітомыхъ творовъ, численній переклады клясиковъ іншихъ наро-дівъ. Студіюмъ рѣдної історії розвивається безъ упину. Кіевский учений творять нынѣ вже цвѣлу школу, основали осбійний великий, історичній журналъ; жаль только, що все еще гдяекі ограничена спинають повный розвой національного житя нашихъ закордонныхъ бра-тей... Дуже слабій и малонадійний були початки польської науки въ Галичинѣ; а нынѣ учений польській вижучують тѣсно съ молодежею, въховали цвѣл школы историковъ; нынѣ мають Поляки свою академію наукъ (зъ первѣстного приватного товариства наукового!)... Політики польській стараються нынѣ всюди станути на історичній грунтъ, говорять о культурѣ польській, історичній місії польській. Дарма, політики фразами збути не можна; політика — се осбіле студіють, вимагаюче основного приготовленія.

Намъ треба застаповитись надъ тымъ, якъ наша будучность? Якъ становище маємо за-нятія въ державѣ супротивъ другихъ австрій-скихъ Славинъ? Ниакие будемъ боротись безъ ясної цвѣли, безъ ясного поїття о той, чого хочемъ допити, якъ условія другимъ предло-жити... Рѣчь ясна, що передовсѣмъ домагає-мось повної рѣвноправности, що виѣсто сти-рати братій сили въ безплодній боротьбѣ, хочемъ взятись вже разъ до осягненя всѣмъ спільнїй цвѣли: подвигненія народа, зъ котрого всѣ мы вийшли. Ми демократы, се кождый зъ насъ знає, — але не будьможъ пими рго-forma; показъть сей нашъ демократизмъ на дѣлѣ. Не забуваймо и на се, що мы якъ по-литична руска партія, зложена въ далеко пе-реважній часті по-просту зъ русихъ мужи-ківъ, маємо своихъ братей и на Буковинѣ, и въ Угорщинѣ, и на Українѣ... Интересы нашихъ мужиковъ, мѣщанства, демократичного духовенства — всюди одинакій.

Мы жіємо въ конституційній Австрії; можемо користати зъ правъ, котрихъ брати наші въ іншихъ частяхъ рускої землї не швидко дождутся, — можемо закладати чи-тальї, засновувати товариства, въдавати ча-сописи на власній языцѣ, чого всего и въ підъ тискомъ Мадаръ, нѣ где інде — доси пе-вильно. Користаймо зъ правъ, закочуймо рукаவы. Просьбами, щобъ кто пебудъ насть бѣ-чевися, — нѣчого не осягнемъ; енергію, солидарностю толькожа добъемось свого. Впро-чому розвоемъ нашої народності мы зовсѣмъ підъ крѣсомъ; мы здавна-давенъ все терпѣли гнеть чужихъ або й братовъ, самі-жъ мы нѣколи сусѣдъ не угнетали. Нашъ нардѣ, мирный хлѣборобъ, хоче толькожа одного: въ згодѣ съ другими, по людски жити; сей характеръ нашого народа доказує толькожа довгікова исторія наша, якъ и високогуманна простонародна поезія руска. Нашъ нардѣ може много причинитись до уможливленя, до-вершена згоды всїхъ славянськихъ племенъ.

Огъ інтелигенція нашей буде залежати: чи, и якъ скоро можемъ надвигнись лучшої будучности.

Предплатна на "Дѣло" для Австрії:		Для Россіи	
на пільний рокъ	12 зр.	на пільний рокъ	12 рубл.
на півъ року	6 зр.	на півъ року	6 рубл.
на четверть року	3 зр.	на четверть року	3 рубл.
отъ дод. "Бібліотеки":			съ дод. "Бібліотеки":
на пільний рокъ	16 зр.	на пільний рокъ	16 рубл.
на півъ року	8 зр.	на півъ року	8 рубл.
на четверть року	4 зр.	на четверть року	4 рубл.
на самъ додатокъ:		на самъ додатокъ:	
на пільний рокъ	5 зр.	на пільний рокъ	5 рубл.
на півъ року	2.50	на півъ року	2.50 рубл.
на четверть року	1.25	на четверть року	1.25 рубл.
Для Запоріжжя, окрѣмъ Россіи:			
на пільний рокъ		15 зр.	
на півъ року		7.50 зр.	
на четверть року		3.75 зр.	
отъ дод. "Бібліотеки":		на самъ додатокъ:	
на пільний рокъ	19 зр.	на пільний рокъ	6 зр.

Нашъ поглядъ на польське питанье.

(Конецъ)

III.

Колибъ у насъ була якъ небудь склонність до вѣry въ фатализмъ, то пильний розглядъ въ історії польської державы и въ теперѣ-шидомъ поступованю представителівъ єї традицій дуже мгбъ вмѣнти нашу вѣру. Такъ є здається, що польській верховодичай силы въ давній давній призначенії були на то, щобъ не бачили анѣ своихъ вороговъ, анѣ своихъ со-юзниківъ тамъ, где они дѣйстиво були. Ми вже показали фатальне непорозуміння Поляківъ що до історичної місії польської державы, непорозуміння, котре мусѣло згубити єї. Не меншо фатально слѣпотою здаются бути пораженії тѣ проводники Польщі що єдо до вибору союзниківъ та помочниківъ.

Польська держава, стояча на границі мѣжъ Германістомъ а Славянствомъ, підъгрозою винародовленія повинна була почути свою со-лідарність съ Славянствомъ, а особливо съ Русею и лучитись съ нею по добрїй волї про-тивъ Нѣмцівъ. До того союза повиннії були пристати і племена літовські, бѣлоруські, а въ дальшій линії і великоруські. Очевидна рѣчъ, що въ тихъ давніхъ часахъ, коли въро-звѣданье становило важну и живу струну въ національномъ житю, політичний розумъ на-казувавъ Польщи и въ тѣмъ виглядѣ єднatisя съ прочими Славянами и отпирати бѣль себе нѣмецтво такожъ підъ видомъ латинства. Дослѣди нашого ученої крылъ. Петрушевича доказали, що веходній обрядъ бувъ первѣст-нимъ обрядомъ такожъ і Поляківъ, що имен-но послія того обряду крещеній бувъ першій король польській Мешко наслѣдниками Кири-ла і Методія. Не могучи однакъ на разъ остояти противъ нѣмецкої переваги, король той принявъ опіделя лат. обрядъ, щобъ не дати Нѣмціямъ поводу нападати на Польщу, якъ на край поганській. Що крокъ той бувъ не толькоже неполітичний, але і непопулярний, се доказують намъ факти народного бунту по смерти Болеслава Кривоустого, коли то польській нардѣ мордували латинськихъ ксендзівъ (Нѣм-цівъ), ницивъ церкви і рубаў кресты. Народъ дуже добре почувавъ, що латинство при-несе ему такожъ суспільний гнетъ, — а король повинні були почути, що днъ отдѣлить ихъ бѣль прочого веходнаго Славянства, а по-родивши въ нихъ духа ветолеранції, съ ча-сомъ попхне до братобійкої вѣйни противъ родніхъ, именно на утѣху і користь ихъ бѣ-вничніхъ вороговъ, Нѣмцівъ.

Въ загалѣ мусимо сказати, що перенять латинствомъ принесло польській державѣ и польському народови необчислений шкоды. Съ кимъ толькожъ въ познѣшихъ часахъ вѣйшли въ зношенія Поляки, сейчастъ виївратали на верхъ свою латинство, немовъ єжакъ свої колючки, показували духа нетерпимости и о-хоту до навертання, задаючи зараза на вступѣ брехню своїмъ обѣцянкамъ. И такъ и пр. ославлена унія особиста съ Литвою заключена була будьтобъ на подставѣ автономії обохъ краївъ і обохъ обрядівъ, а мѣжъ тымъ Я-гайлі, крещеній вже по греческому обряду, зараза по пріїздѣ до Кракова мусѣвъ другій разъ креститись по обряду латинському, — то значить, Поляки въ дусѣ помимо всякихъ умовъ уважали словянський обрядъ поганською вѣрою, для котрої всѣ умовы неважній (haegeticis non est servanda fides). Се і бувъ опіделя проводній принципъ всїхъ руско-польської політики.

Въ кровавихъ і крайно сумніхъ вѣ-йнахъ козацькихъ побѣдъ національного і соціального стрѣчансю такожъ виразно зарисованій мотивъ релігійний. Рускій братствъ ведуть довгу і заваяту боротьбу противъ латинства і унії. Спровадженій до Польщі Бузити вносять съ собою і інквізіцію релігійну, і вже 1689 року гине перша єї жертва, котре каже: Польща для Поляківъ, але Русь для Русинівъ. Вънародовляюча Русинівъ, Поляки стараються посунути границю етнографичної Польщі дальше на всхѣдь, — але въ прин-ципії стоять очевидно за етнографичною, а не за историчною Польщею.

Правда, мы дуже добре се знаємо, що наша, особливо галицькія Поляки, по старді памяті готові уважати кожного, хочбы і най-лішнього Поляка врадникомъ і запроданцемъ,

коли биъ зважитися ватякнути имъ про етнографичну Польшу. Але нась, далекихъ бти якихъ небудь претенсій до польского патротизму або непатротизму, той вглядъ не може и не повиненъ вияти. Противно, яко одинъ зъ народовъ, входившихъ колись въ складъ историчної Польщѣ, котрому тая исторична Польща дуже и дуже солено далаася въ знаки, мы всѣми силами всъмъ и мусимо бути противъ реставрації тої Польщѣ на рускихъ и другихъ непольскихъ земляхъ. Мы мусимо протестувати противъ будовданю историчної Польщѣ будь въ якій будь формѣ: чи шляхетскій, чи навѣть демократичной, бо мы знаємо дуже добре, що всяка Польща въ давнихъ границахъ значить для нась майоризацію, пристискъ, упослѣдженіе и — винародовленіе. Але бтиращися отъ историчної Польщѣ, мы яко демократы и автономисты вовсімъ нѣчого не мусимо противъ Польщѣ яко наода, противъ Польщѣ не въ давнихъ историчныхъ, а въ етнографичныхъ границахъ.

Спірючи въ серця кождой народности, а тымъ бльше славянскій, и до того такдй, съ котрою доля поставила нась въ безпосереднє сусѣдство, — бажаючи для себе невинного, пітомого розвою на власныхъ народныхъ подстахахъ, мы бажаємо того самого и для Поляківъ. Почуваючи ажъ надто доткліво погубностъ для власної народности тыхъ кордонівъ, якими она въ теперѣшній хвили есть розчетвертова, мы живѣйше нѣжъ кто не будь другій моглибъ співчути и съ Поляками, остаючися підъ тымъ взглядомъ въ подобномъ до нашого положеню. Почуваючи незнищиму и исторію въ нась виховану ненависть до всякої гнету и наслія, мы бажаємо повної національної и політичної свободы и Полякамъ. Але толькі підъ тымъ необходиимъ уловіємъ, єсли они разъ на завсігды зреутся опѣки надъ наими, разъ на завсігды покинуть думку, будувати историчну Польщу на непольскихъ земляхъ, а станутъ, такъ само якъ и мы, на становищи Польщѣ чисто етнографичної. Правда, мы знаємо добре, що, бтурно виявиши, и наші и польські сили будуть доволі slabі, але зновъ и то певна рѣчъ, що сила Поляківъ нѣкоти не буде угрунтована пристискомъ и винародовленемъ другихъ народностей, особливо въ теперѣшніхъ часахъ, коли почутые народной самостїйности и повної рівноти починає будитися во всѣхъ и найменшихъ народахъ: не толькі въ Русинахъ, Українцахъ, але и въ Бѣлорусахъ, Литовцахъ, Естахъ и др. Стерти въ лица землѣ всѣ ти народности въ нашихъ часахъ, зробити въ нихъ всѣхъ Поляківъ, — до него польські сили за малі, и всѣ проби винародовлювання, якихъ они теперъ хапаються, виходять дуже нужденными и — скажемо прямо — дуже нерозумнимъ и неполітичнимъ дражненемъ именно тыхъ елементовъ, котрихъ розвой и свобода и пріязнь для цѣлої будучности польского племени суть безмѣнно важними.

Бо коли разъ станути Полякамъ отверто на етнографичномъ польскомъ становищи и зрецися узурпованої и на нѣчомъ реальному не основаної гегемонії надъ всѣми непольскими народами, то першимъ дѣломъ имъ пріядеся признати, що польского наода есть не 20, якъ они доси твердять, а ледви 8 міліоновъ, и що бнъ, бттатый въ всѣхъ сторонъ бтть моря, розселений середъ отвертої, малоплодної и доєть убогої країни, въ природы своеї висудженій на слабость и економичну и політичну. А маючи се на уваї, розумній и тверезо въ будучності глядяч Поляки будуть мусѣли старатися позыскати прихильність сусѣднихъ племенъ, а головно племени руско-українського, заселяючого найбогатшій въ полуднево-всходній Европѣ, а до того къ морю и великомъ рѣкамъ прилягаючі землї. Єсть се до безперечности певна рѣчъ, що оторвана бтть нашої Руси Польща нѣкоти не може здвигнутися, але скорше чи познѣйше станеся вся — нѣмецкою здобычю. Алежъ не менше певна рѣчъ и те, що силою придавити нашу Русь, винародовити си, Польща такожъ не зможе. Едину поруку лѣпшої будучности обохъ народовъ мы бачимо толькі въ ихъ Федеральному звязку мѣжъ собою и съ другими сусѣдами, въ звязку основанимъ на якъ найповнѣштій рївноправности и автономії кождого окремого народа, гдебы другій народъ нѣкоти не мавъ права вмѣшуватися въ домашній справы сусѣда або держати надъ нимъ яку небудь опѣку.

Звѣстна рѣчъ, що на теперъ нась юще да-

леко до осущеня такихъ идеаловъ, и може бути, що гдекому навѣть злишно видастся наша розмова о такихъ дѣлахъ въ газетѣ, посвяченій справамъ „реальної политики“. Але мы надѣемся, що кождий такъ мыслячій зможе вияти свою мысль, коли розважить се що:

Реальною политикою мы называемъ таку политику, котра опираючися на докладныхъ студіяхъ минувшости и теперѣшности може дати намъ якъ найяснѣшій и найдальший скавовкъ взглядомъ нашого будущого поступованя. Безъ далекоидучихъ а ясныхъ проводныхъ ідей нема нинѣ анѣ писателя, анѣ тымъ менше доброго политика, — а такихъ проводныхъ ідей въ першій-лѣпшій хвили на дорозѣ не найдешь, — они мусять бути витвореній життємъ, викормленій сердечною кровю народа, они суть его наїдорожшою и наїсвятѣшшою скарбницєю. Хочъ и якъ далеко въ памороцѣ будущини бlyщаючи они якъ идеали, то предѣвъ кождой данїй хвили, при кождомъ дробномъ практичномъ кроцѣ не есть то все одно — мати або не мати проводныхъ думокъ, такъ якъ не есть все одно, видашючи въ дорогу, знати або не знати напередъ, чи їдемо до Кієва чи до Кракова. Кто уважно перегляне нашу минувшість, особливо за послѣдніхъ 30 лѣтъ, тому ажъ надто ясно стане, що именно найбльша часть нашихъ политичнихъ блудовъ походила въ того, що мы ишли на ослїпъ, безъ вирланої програмы, не знаючи, чи мы ідемъ до Кієва, чи до Кракова, чи до Москви, а конець-кінець вийшло въ того, що мы по просту моталися и топталися на мѣсци и, стративши не одну щасливу пору дѣланя, опинилися нинѣ на незавидній становищи політичного зера.

Отъ чому теперъ, въ тяжку для нась пору шарпаючихъ нутро наше польско-шовинистичнихъ агитацій, намъ дуже на часѣ всесторонно вияснити собѣ свої становище, свої цѣлі и дороги не толькі взглядомъ себе самыхъ, але и взглядомъ нашихъ найближніхъ сусѣдовъ. Заглядаючи на підстахи вѣзнання теперѣшности и минувшости дальше въ будучності, анѣжъ можуть взглянути они, заслѣпленій своюю партійною вузькоглядностю, мы смѣлѣйше зможемъ боротися съ противностями, наберемо тої певности себе и того політичного такту, що плыве въ ясного зрозуміння ситуації и всѣхъ єї консеквенцій. Стоячи сильно на нашому демократичномъ и Федеральному становищи, працюючи середъ власного люду надъ єго добромъ и здвигненемъ, мы згорда будемо дивитися на рѣвно безсильній якъ безтактній замахи нашихъ противниківъ, — противно, въ свого ясного и високого становища зможемо имъ подати слово остероги и вказати пропастъ для ихъ власної справи, которую они коплють власними руками, роздуваючи скваливо ненависть противъ себе у сусѣдніхъ єими племенъ. Зъ того становища мы зможемо ad osculos виказати имъ, що згодливе і братерске — не опѣкунське і не кулачне — поступованье съ нами лежить бльше въ іхъ власномъ, нѣжъ въ нашомъ інтересѣ, такъ якъ беъ нась они нѣкакъ обйтися не зможуть, а нась приудися і стерти зъ лица землѣ тымъ паче не зможуть, — і що звати політичний розумъ і тактъ имъ саїмъ накаує, якъ найскоріше закинути всякий агитациі противъ нашого обряду и нашої народності і имъ першимъ простягнути до нась руку згоды і признати намъ всѣ беъ застежень наші права.

Не говоримъ яко идеологи. Мы любимо доводити кождую думку до єї консеквенцій, хочъ и якъ нeraвъ тї консеквенції суперечні єї дѣйностю. Але все таки, бачится, нѣкоти то не зашкодить, якъ бы то якъ справа „по Божому та по людски“ повинна бути. Що мы прото анѣ на хвили не тратимо въ очей и живої дѣйності, що мы дуже добре знаємо, чого намъ теперъ бтть неї надѣятися, а чого нѣ, се мы чайже нeraвъ доказали въ попередніхъ статіяхъ, замѣщенихъ въ „Дѣлѣ“. Що Поляки не простягнутися до нась руки до згоды, не зреутся добровольно надъ наими опѣки, не стануть на чисто демократичномъ і Федеральному становищи етнографичної Польщѣ (а бодай не швидко стануть на вѣмъ) — се мы, пожалася Боже, дуже добре знаємо. Але именно для того єще и єще разъ кажемо: тымъ горше для нихъ!

Гадки передъ вѣчемъ.

I.

Горяче бажанье наше близьке вже до осущеня. Нинѣ можемъ вже говорити о вѣчу

народомъ яко о постановленій рѣчи. Въ хорощу, благодатну пору все-оживляючо весни оживитися и народъ рускій новымъ вѣчемъ!

Вѣч! Самъ звукъ того слова будить въ нась, якъ безперечно въ кождомъ Русинѣ, бажаючомъ добра народного и славы народної, чувство великої радості. Але именно для нась слово „вѣч“ має спеціальне значеніе: съ тымъ многоважнімъ словомъ звязана традиція нашої часописи, звязане імя основателя и редактора „Дѣла“, пок. Володимира Барвѣнського. Перше вѣче зъ 18 (30) падолиста 1880 було, можна смѣло сказати, его дѣломъ. Все-народне вѣче було его идеаломъ, еще въ ту пору, якъ дозрѣвало въ нѣмъ гадка: заложити політичну часопись. Коли буде видана кореспонденція пок. Вол. Барвѣнського, Русини побачуть, що вѣче було однимъ зъ першихъ его бажань.

Програма Володимира Барвѣнського кождому добре звѣстна. Для внутрѣшної дѣятельності виписавъ бнъ въ своїй програмѣ окликъ: сполученіе всѣхъ розъєднанихъ силъ нашихъ до спільноти, широї и неутомимої працї на широкомъ полі народомъ. Се бувъ его по-вседній окликъ. Але хочъ и якъ переконуючий, хочъ и якъ промовляючий до серця кождого Русина-патрота бувъ сей окликъ, — то все таки нашъ покойний редакторъ бажавъ для него всенародної санкції и поставивъ его въ своихъ вѣчевихъ резолюціяхъ яко IV-ту головну точку підъ ухвалу вѣча. „Уврепай, — написавъ бнъ, — що оборона нашихъ народнихъ правъ и успішний розвѣй рускої народності зарвно спільноти и дороги въсімъ Русинамъ, якъ и необходимий для дальніго успѣшного розвою нашого краю и австрійско-угорської монархії, взываемо всѣхъ Русиновъ, щоби неустрашимо стояли на сторожі до тепер вже призначенихъ намъ правъ и свободъ конституційнихъ, всюда и все совѣстно а неустрашимо вицовили тї права, сполученими силами розвивали живу дѣяльність для добра и подвигненя руского народа и спільноти рускої народності зарвно спільноти и дороги въсімъ Русинамъ, якъ и необходимий для дальніго устремлення нашої становищи політичного розвою нашого краю и австрійско-угорської монархії, взываемо всѣхъ Русиновъ, щоби неустрашимо стояли на сторожі до тепер вже призначенихъ намъ правъ и свободъ конституційнихъ, всюда и все совѣстно а неустрашимо вицовили тї права, сполученими силами розвивали живу дѣяльність для добра и подвигненя руского народа и спільноти рускої народності зарвно спільноти и дороги въсімъ Русинамъ, якъ и необходимий для дальніго устремлення нашої становищи політичного розвою нашого краю и австрійско-угорської монархії, взываемо всѣхъ Русиновъ, щоби неустрашимо стояли на сторожі до тепер вже призначенихъ намъ правъ и свободъ конституційнихъ, всюда и все совѣстно а неустрашимо вицовили тї права, сполученими силами розвивали живу дѣяльність для добра и подвигненя руского народа и спільноти рускої народності зарвно спільноти и дороги въсімъ Русинамъ, якъ и необходимий для дальніго устремлення нашої становищи політичного розвою нашого краю и австрійско-угорської монархії, взываемо всѣхъ Русиновъ, щоби неустрашимо стояли на сторожі до тепер вже призначенихъ намъ правъ и свободъ конституційнихъ, всюда и все совѣстно а неустрашимо вицовили тї права, сполученими силами розвивали живу дѣяльність для добра и подвигненя руского народа и спільноти рускої народності зарвно спільноти и дороги въсімъ Русинамъ, якъ и необходимий для дальніго устремлення нашої становищи політичного розвою нашого краю и австрійско-угорської монархії, взываемо всѣхъ Русиновъ, щоби неустрашимо стояли на сторожі до тепер вже призначенихъ намъ правъ и свободъ конституційнихъ, всюда и все совѣстно а неустрашимо вицовили тї права, сполученими силами розвивали живу дѣяльність для добра и подвигненя руского народа и спільноти рускої народності зарвно спільноти и дороги въсімъ Русинамъ, якъ и необходимий для дальніго устремлення нашої становищи політичного розвою нашого краю и австрійско-угорської монархії, взываемо всѣхъ Русиновъ, щоби неустрашимо стояли на сторожі до тепер вже призначенихъ намъ правъ и свободъ конституційнихъ, всюда и все совѣстно а неустрашимо вицовили тї права, сполученими силами розвивали живу дѣяльність для добра и подвигненя руского народа и спільноти рускої народності зарвно спільноти и дороги въсімъ Русинамъ, якъ и необходимий для дальніго устремлення нашої становищи політичного розвою нашого краю и австрійско-угорської монархії, взываемо всѣхъ Русиновъ, щоби неустрашимо стояли на сторожі до тепер вже призначенихъ намъ правъ и свободъ конституційнихъ, всюда и все совѣстно а неустрашимо вицовили тї права, сполученими силами розвивали живу дѣяльність для добра и подвигненя руского народа и спільноти рускої народності зарвно спільноти и дороги въсімъ Русинамъ, якъ и необходимий для дальніго устремлення нашої становищи політичного розвою нашого краю и австрійско-угорської монархії, взываемо всѣхъ Русиновъ, щоби неустрашимо стояли на сторожі до тепер вже призначенихъ намъ правъ и свободъ конституційнихъ, всюда и все совѣстно а неустрашимо вицовили тї права, сполученими силами розвивали живу дѣяльність для добра и подвигненя руского народа и спільноти рускої народності зарвно спільноти и дороги въсімъ Русинамъ, якъ и необходимий для дальніго устремлення нашої становищи політичного розвою нашого краю и австрійско-угорської монархії, взываемо всѣхъ Русиновъ, щоби неустрашимо стояли на сторожі до тепер вже призначенихъ намъ правъ и свободъ конституційнихъ, всюда и все совѣстно а неустрашимо вицовили тї права, сполученими силами розвивали живу дѣяльність для добра и подвигненя руского народа и спільноти рускої народності зарвно спільноти и дороги въсімъ Русинамъ, якъ и необходимий для дальніго устремлення нашої становищи політичного розвою нашого краю и австрійско-угорської монархії, взываемо всѣхъ Русиновъ, щоби неустрашимо стояли на сторожі до тепер вже призначенихъ намъ правъ и свободъ конституційнихъ, всюда и все совѣстно а неустрашимо вицовили тї права, сполученими силами розвивали живу дѣяльність для добра и подвигненя руского народа и спільноти рускої народності зарвно спільноти и дороги въсімъ Русинамъ, якъ и необходимий для дальніго устремлення нашої становищи політичного розвою нашого краю и австрійско-угорської монархії, взываемо всѣхъ Русиновъ, щоби неустрашимо стояли на сторожі до тепер вже призначенихъ намъ правъ и свободъ конституційнихъ, всюда и все совѣстно а неустрашимо вицовили тї права, сполученими силами розвивали живу дѣяльність для добра и подвигненя руского народа и спільноти рускої народності зарвно спільноти и дороги въсімъ Русинамъ, якъ и необходимий для дальніго устремлення нашої становищи політичного розвою нашого краю и австрійско-угорської монархії, взываемо всѣхъ Русиновъ, щоби неустрашимо стояли на сторожі до тепер вже призначенихъ намъ правъ и свободъ конституційнихъ, всюда и все совѣстно а неустрашимо вицовили тї права, сполученими силами розвивали живу дѣяльність для добра и подвигненя руского народа и спільноти рускої народності зарвно спільноти и дороги въсімъ Русинамъ, якъ и необходимий для дальніго устремлення нашої становищи політичного розвою нашого краю и австрійско-угорської монархії, взываемо всѣхъ Русиновъ, щоби неустрашимо стояли на сторожі до тепер вже призначенихъ намъ правъ и свободъ конституційнихъ, всюда и все совѣстно а неустрашимо вицовили тї права, сполученими силами розвивали живу дѣяльність для добра и подвигненя руского народа и спільноти рускої народності зарвно спільноти и дороги въсімъ Русинамъ, якъ и необходимий для дальніго устремлення нашої становищи політичного розвою нашого краю и австрійско-угорської монархії, взываемо всѣхъ Русиновъ, щоби неустрашимо стояли на сторожі до тепер вже призначенихъ намъ правъ и свободъ конституційнихъ, всюда и все совѣстно а неустрашимо вицовили тї права, сполученими силами розвивали живу дѣяльність для добра и подвигненя руского народа и спільноти рускої народності зарвно спільноти и дороги въсімъ Русинам

Якъ далѣко поступила праця
около заложенія книгъ грунтовыхъ въ Австріи съ концемъ р. 1882?

(Урядовій даты)

Край коронный	Окружный (або краевый) судъ (взглядно число тыхже)	Число по- вѣтловыхъ судовъ	Чис. суд. гор- одовъ, въ которыхъ покончено за- ложеніе	Загальнѣ число гор- одовъ, въже залож- ены книги грун- тovы	Чис. гор- одовъ, для котр. заключено залож- еніе зал.	Чис. гор- одовъ, книж. гр.	Примѣтки
Всѣхъдна Галичина	Золочевъ	18	7	659	419	240	
	Тернополь	16	2	464	314	150	
	Коломыя	9	—	206	127	79	
	Станиславовъ	11	—	291	130	161	
	Львовъ	16	15	477	476	1	
	Самборъ	21	2	662	271	391	
	Перемышль	23	—	935	296	639	
Сума	7	114	26	3694	2033	1661	
Буковина	Черновцѣ	15	8	324	275	49	
Захѣдна-Галичина	5	59	6	2270	1518	752	
Шлеекъ	2	24	16	587	551	36	
Моравія	6	76	10	3136	1935	1201	*) Въ окруж- ногомъ суду
Чехи	15	218	81	9001	7216	1785	зѣ окруж- ногомъ суду
Низша Австрія	5	80	23	3177	1609	1568	Дальмаций, отъ котораго откликали послы даль- матинской свѣтѣ приѣздѣ до Вѣдни въ зависимость
Вышша " *)	4	46	21	1194	890	304	поставили. Вѣдь тугоlemente Polit. Corresp., освѣдчивающи, что цѣлая история о разпорядженіи языковомъ ген. Ивановича, а также самыи и справа эзгандомъ депутаты, есть просто выдумка дневникарскою. Pol. Corresp. опирає свое запечатленіе на информаціяхъ зѣ вѣрдостойного жерела, а рѣвнично дементе згадану вѣдомостъ такожъ пос. Ригеръ въ Рококѣ. — Однакъ помимо по- вышшего демента ген. Ивановича выдаваю бувъ
Сольногородъ	1	20	16	368	358	10	мѣжъ инициами и Parlamentar, а толькъ напорови
Стирия	3	66	15	2692	1465	1227	славянскихъ дальматинскихъ пословъ заставили
Каринтия	1	28	2	807	308	499	наложить его скорѣ откликанье. Послы даль- матинской, стоячи въ опозиціи противъ того разпо- рядженія и грозячи на случаѣ неоткликанія его
Краина	2	30	1	932	407	525	ухипленіемъ отъ дальшо участіи въ обрадахъ пар- ламента, мусѣли немало страху заставили правицѣ
Истрия	2	18	8	410	317	93	тѣмъ болѣе, чтосталось то саме передъ дебатами
Гориція и Градиска	1	10	1	208	130	78	налью новелю школы, а досвѣдъ зѣ минувшої
Дальмаций**)	4	33	—	744	—	744	суботы поучивъ правицію, що значить хочьбы
Сума	59	837	234	29544	19012	10532	хвилевы только утрати колькохъ голосовъ. Тожъ

Зѣ того видимъ, что на 59 окружныхъ судовъ цѣлои Австріи лѣдво въ окрузѣ одного (Штейръ) цѣлковито заложено книги грунтовы; представляемыи то 17%; о много користнѣйше представляясь праця около заложенія книги грунтовыхъ, судачи въ числа повѣтловыхъ судовъ, въ которыхъ покончено закладанье, бо на 837 судовъ повѣтловыхъ покончено вже працю въ 234, отже майже 27%; а найкористнѣйше представляясь она въ громадѣ, бо на 29.544 громадѣ мають готовы книги вже 19.012 громадѣ отже майже 67.7%, або болѣше нѣжъ двѣ третини всѣхъ громадѣ. Походить се въ того, что книги не закладаются наразъ въ поединокъ лишь округахъ и то, щобъ лишь покончить цѣліи поѣты, але по всѣхъ майже округахъ и повѣткахъ рѣвночно, черезъ що, хотя вже заложено въ багато громадахъ, не вдужано закончить цѣліо поѣта якогось округа. Рѣвнитно найбѣльше покончено въ Сольногородѣ (97% громадѣ), въ прочихъ краяхъ же менше: въ Шлееку (95%), въ Буковинѣ (84%), въ Чехахъ (80%), въ Истрии (77%), въ вышшой Австріи (74%), въ захѣдной Галичинѣ (66%), въ Гориціи и Градисцѣ (62%), въ Моравіи (61%), въ Галичинѣ вѣхѣдной (55%), Стирии (54%), въ низшой Австріи (50%), въ Краинѣ (43%), въ Каринтии (38%), — а найменше въ Дальмациї (0%).

ПЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Засѣданіе ради державы) зѣ дня 10 с. м. розпочалось дебатою надъ трансверзальною жељзницю ческо-моравскою. Пос. Видерспергъ освѣдчивающи, що толькъ черезъ утвореніе средстъ комуникаційныхъ можна получити екзистенцію народа въ полудневыхъ Чехахъ и Моравіи; правительству належится вдачность за ініциативу въ той справѣ. Пос. Надгерній пошире желеzницу въ направлении до Будайсъ. Пос. Гербстъ выступає противъ линіи Писецъ-Таборъ а то зѣ той причини, що линія та не буде рентуватися; після гадки бесѣдника найкористнѣйшої будабы линіи Веша - Модавастѣнъ - Противинъ, позаякъ Модавастѣнъ єсть однійъ можливимъ мѣсцемъ, въ которому можна бы переладувати товары при плавбѣ зѣ Будайсъ до Праги, школа отже, що анѣ правительство анѣ репрезентанты дотичної стороны не выступили въ оборонѣ сен. трасы. — Министръ торговлї заявляє, що головна цѣль сен. трасы єсть сполученіе всѣхъ важнѣйшихъ пунктівъ промисловихъ полудневыхъ Чехъ и Моравіи. Линія Писецъ-Таборъ не протинає вправа жадною економично цвятуочкою окрестності, однакъ желеzницу належить будовати не лишь тамъ, где високо стоять индустрія, але и тамъ, где промисль доперва розбудить потреба. По колькохъ промисловихъ ческихъ пословъ, подносячихъ важнѣсть проектированої желеzницї для Чехъ и Моравіи, замкнуто дебату загальную и рѣшено приступити на слѣдуючомъ засѣданію до дебатъ специальніо.

Для 12 с. м. велась спеціальна дебата надъ ческо-моравскою жељзницю. Горячу дискусію вызвала квѣстія, въ якій способъ належить будувати тую же жељзницю, кому отдать предпірѣмство будовати. Комисія жељзницъ предложила свїтъ проектъ, після которога малобы бути виключено отданіе будовати въ руки генерального предпірѣмства. Противъ внесенія комисії выступивъ министръ торговлї, освѣдчивающи, що правительство вѣдь не може на таке обмеженіе своїхъ компетенцій, що виключеніе генерального предпірѣмства вже зѣ гори въ законѣ заизначене, однакъ же хиба дуже незначною бльшостю.

Мы звѣщали недавно за ческою Politik, що пра-
виція надѣються переголосувати лѣвицю бльшостю
6 голосовъ. Зѣ тыхъ голосовъ отпадають теперъ
2 голоси хорохъ пословъ дальматинськихъ, ко-
трї на засѣданіяхъ не появляються, а кромѣ ѿго
застирѣгъ ѿбѣ посоли Гневоши въ колѣ польськомъ
свободу що до сего голосованія. Тожъ видно зѣ
тої, що положеніе правицї не такъ то дуже
свѣtle, и що накликуванія ѿ органівъ до соли-
дарності оперти на умотивованій обавѣ. — Зѣ
клубу ческого промисла будуть въ дебатѣ надъ
новелю пос. Квічала, Ригеръ и Клемъ Мартиницъ;
въ клубу центра: Русъ, Оберндорферъ,
Флігль и Бернфайдъ; въ колѣ польського Чер-
каскаго и Войт. Дѣдушицкій, а въ разѣ потреби
еще и кн. Чарторыскій. Зѣ рускихъ пословъ за-
писались до голосу: пос. Ковалський противъ
новелю, а пос. Озаркевичъ за новелю.

яхъ субскрипції близше буде означений, принятого на себе обовязку не выполнять, тратит право отбора выказаної въ квѣтѣ тымчасової облигациї, а кавція его перейде на власноть краевого фонда. Кавцію можна складати такожъ въ цѣннѣхъ ефектахъ, именно пріматись будуть мѣсто готвоби 6% въ облигациї краевъ з. р. 1873 по курсѣ 101 з. 50 кр.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. Въ минувшомъ числѣ доносили мы, що въ Петербурзѣ розпочався великий процесъ противъ 17 нигилистовъ, межи которими грає найважнішу ролю гандляр сыра Кобозевъ. Зѣ акту обжалованія подаємъ важній уступи посла Pol. Corresp. „По открытию мины, которая буда підложеніе підъ цѣлу Малу Садову улицю, Кобозевъ скрывається близко два мѣсяці въ Петербурзѣ, та не мбъ быти выслѣдженіемъ мимо настараний-шихъ заходять полиції. Въ послѣдніхъ дняхъ цвѣтнія побѣхавъ онъ до Москвы, щобъ додати бгнаги ослабленіемъ терористамъ. Зѣ Москвы побѣхавъ въ Сибирь и тамъ помѣгъ колькомъ простиликамъ політичнимъ, а межи іншими такожъ Климененковъ, утечъ зѣ оттамъ. Підно въ осени вернувъ Кобозевъ въ Москву. Здається, що онъ зреорганизувавъ и скрививъ новими силами заговорщиківъ въ Москвѣ, бо недовго потомъ убийство Кобозевъ въ Одесѣ. Въ декретѣ того комитету стояло, що убийство має бути такъ виконане, якъ атентатъ на Мезенцева. Убійцѣ мали зближитися до него на вбоку, а по довершенню дѣла мали сейчасъ утеки. Убийство спровадѣ збстало довершено, но убійцѣ не втекли. Двохъ зѣ нихъ Халтуринъ и Шельвакова повѣщено. Увязненій Халтуринъ пытався, чи увязнено еще и трету особу, та же полиція довѣдалась, що і трета особа брала участія въ тѣмъ атентатѣ. Заговорщики однакъ не переполоханій повѣщеньемъ двохъ членовъ роззвинули велику акцію и стали робити велики приготованія до новихъ замаховъ. Іхъ планы однакъ не повелися. Поліція за той часъ предпинала много ревізій и арештовава, открила ихъ головну квартиру, въ лабораторії ихъ знайдено много динаміту, хемикалій, оружія, фальшивихъ паспортівъ и т. п. Тамъ найдено такожъ бомби такої конструкції, що могли быти легко перенесеній зѣ мѣсце на мѣсце.“ Еще большій процесъ нигилистовъ розпочався въ Одесѣ дні 7 цвѣтнія. Обжалованій єсть 26 освѣдч: синь дра медиціи М. Дрей, 22 лѣтъ, студентъ видали працю на засѣданії парламентарії въ 17 с. м. пос. Ригеръ въ Рококѣ. — Однакъ помимо по-
вышшого демента ген. Ивановича выдаваю бувъ

Для 13 с. м. передъ рѣшочтамъ дальшої дебаты надъ жељзницю ческо-моравскою, предложила комисія війскова свое спровозданіе въ справѣ закона о краевої оборонѣ, комисія буджетова єї рефератъ зѣ рѣчного спровозданія контролної комісії для довгобѣдь державнихъ, а комисія промислова спровозданіе о інспекторахъ промисловихъ.

Министеръ краевої оборонѣ отповѣвъ на інтерпеліацію посла Лінбахера взглядомъ покликаючи четвертою класи по спискамъ до війскової служби, покликуючись на постановленіе §. 32 зак. зѣ 2 жовтня 1882, въ мысль которога четвертої класи покликається тоді, коли по обчисленню пересѣчної цифри зѣ послѣдніхъ трехъ лѣтъ вносить недобѣрь найменше 4%. Теперъ показується такій недобѣрь въ колькохъ краяхъ коронныхъ, въ Галичинѣ именно вносить онъ наль 10%, і на той підставѣ заряджено покликанье четвертої класи.

Пос. Шенерерь поставивъ внесеніе, що мандати посолській тревали толькъ три роки (зѣ шести лѣтъ). Кромѣ пос. Фирнкранца не почерпъ однакъ нѣкто зѣ внесенія і оно упало.

Оттакъ наступило продовженіе спеціальної дебаты надъ закономъ о жељзниці трансверзальної ческо-моравской. Живу дискусію викликає §. 9 зѣ закону, который постановано, що проектированої жељзницї має право въ тихъ мѣсцяхъ, где сходиться она съ іншими вже существуючими жељзницами, перевозити свои вози шинами тихъ же жељзниць за оплатою отшкодовава, а въ разѣ опору зѣ стороны жељзницї приватнихъ, навѣтъ въ дорозѣ вивлащення. Квестія таї, виробчъ стислою юридична, вызвала зѣ стороны лѣвицї завзяту опозицію. Бесѣдники лѣвицї, якъ Томашукъ, др. Веберъ, Штейнбахъ и др. старались викзати суперечисть сен. постанови съ духомъ австрійского законодавства, підносячи, що така постанова вже зѣ того взгляду есть несправедлива, що дотичнѣ артикулъ можливимъ колизії жељзницї приватної зѣ державної, въ разѣ опору отже буде рѣшати министеръ торговлї, который пос. Мадейскаго зѣ Львова, на другомъ дра Столівскаго, адвоката Тарнова, на третомъ бувшого судію пос. Ероновскаго. Въ тери, пропоноване лѣвицю, входили: 1) пос. Ковалський, 2) сов. найб. трибуналу Раквиць, 3) презид. сенату пайв. трибуналу Гербцикъ.

На той же самій засѣданію рѣшено выбрать терна на опорожненіе по мин. Земляковскому мѣсце одного члена державного трибуналу. Переїшло терно, пропоноване працію, мѣстечко въ собѣ на першому мѣсці дра Марк. Мадейскаго зѣ Львова, на другомъ дра Столівскаго, адвоката Тарнова, на третомъ бувшого судію пос. Ероновскаго. Въ тери, пропоноване лѣвицю, входили: 1) пос. Ковалський, 2) сов. найб. трибуналу Раквиць, 3) презид. сенату пайв. трибуналу Гербцикъ.

Предметомъ найблїзшого засѣданія єсть по-
вѣтлови. Дебата надъ новелю школы свободу, а вкінці вибѣтъ, що нараду отложити ажъ до часу, коли правительство по нарадахъ міністерійнихъ іздає рефератомъ дра Белькредо буде могло виковисти свою гадку і зазначити свое становище въ той спровадѣ. В

НОВИНКИ.

Инсигнія коронаційна, висланій зъ Петербурга, прибули до Москви дні 12 л. цвѣтня. Генераль - губернаторъ, губернаторъ цивільний, оберполіцмайстеръ і многіи репрезентанти дворянства пріймали инсигнія на дво́рці жалѣзниць дуже уроочисто. Зъ дво́рця рушивъ цѣлій поїздъ довгою тріумфальною полоскою. На чолѣ єхали ескадрони драгоновъ. Оттакъ єхали въ отверстыхъ поїздахъ шамбеляни, юнкы и майстри церемонії; дальше замкненій повозки, въ которыхъ сидѣли тайни советники держачи на подушкахъ тѣ инсигнія, складаючіяся зъ великого і малого ланчука ордера св. Андрея, жезла, яблока, зъ малого короны для царіць і зъ великою короною для цара. Короны тѣ суть серебрій і суть кошіями старинныхъ царськихъ корон. Межи тайними советниками були такожъ купці і дворяни. Корону цѣсарську тримали три тайни советники. Походъ сей кончився такожъ одною ескадроною драгоновъ, а товни на роду глядѣли на сей походъ сть якимсь невыразимъ чувствомъ.

Въ найновішомъ числѣ тайнои революційнои газеты „Народная Воля“, котре свѣжо вийшло, помѣщеноі дозвіл артикулъ підъ надписею „Партія революціонеровъ до патріотівъ російскихъ“. Въ тѣмъ артикулъ революціонери просять жертволовиныхъ Россіянъ о підмогу на цѣли революціонной партії. Послѣдними днями арештовано въ Петербурзѣ зновъ кольканавція особъ. Причину до тихъ арештівъ подали зѣзнали уязненыхъ давнійшіе заговорщики. Зъ Москви заслано въ послѣднихъ часахъ колька тишина непримінныхъ людей, дорогою адміністративною въ отдаленій губернії.

Якъ подають „Русскии Вѣдомости“, законъ о значно підвищенихъ податкахъ бѣть пашпортомъ за границю має вйті въ житіе съ днемъ 1 руск. липня с. р. До сего закона додані будуть слѣдуючія приписи. Оплата бѣть пашпортою кніжочки буде побиратися за поїзд року зъ горы безъ взгляду на то, чи пашпорть выдається на довшій або на коротший часъ. Податокъ бѣть пашпорту має бути оплачуваний за кожну особу, що буде поименовано въ пашпорте. Въ случаю, если речище міне, належній грошъ стягати будуть тѣ коморы, куди буде властитель пашпорту вертати до краю. За перетриманье пашпорту черезъ коротший часъ, якъ черезъ одинъ мѣсяць платити кару въ користь інвалідовъ въ высотѣ 2 зр., довше перетриманье потагнє за собою кару грошеву въ 20% бѣть цѣлою сумою належаноїся за пашпортомъ.

Нѣмеччина. Дневники берлинські вое ще занятій коментованьемъ статії Nordd. Allg. Ztg. о австрійско-пруско-італійскому союзѣ. Кріз-Кріз. говорить отверто, що союзъ себѣ завязався задля зъязильованія Франції. Нѣмеччинѣ залежить на тѣмъ, щоби середна Европа розвивалася мирно і супокійно. Но позаякъ въ Франції не стихають інтриги, котрій стремлять до того, щоби прійшло конче до реванжу за 1871 р., тоже Нѣмеччина мусѣла получиться съ Австрією, а черезъ угоду съ Італією застерьегла Австрію бѣть всякихъ ворожихъ агітацій зъ сторони Франції, котрій могли бытъ її викликати въ Італії. Дальше говоритъ „Kreuz Ztg.“ такъ о той справѣ: На поїздѣ Англії Франція числити не може. Она не може такожъ мати надїї на союзъ съ Россією тишина бѣльше, що не богато часу минуло бѣть по-дорожії Гірса до Вѣдна. Такъ отже можна сміло сказать, що Франція зъязильвана въ сей способъ не зможе заколотити спокою європейского.

Кн. Бисмаркъ грозить зновъ розвязаньемъ парламенту, если не везме підъ обраду буджетъ на рокъ 1884/5. Особну сесію парламентарну ходи же желѣзный канцлеръ обернути виключно на за-безпечень роботніківъ. Говорять такожъ голосно о тѣмъ, що справа привернена рады стану стоять на порядку днівній. — „National Zeitung“ доносить, що король Гумбертъ незадовго поїздить цѣсаря Вильгельма въ Берлінѣ.

Якъ пишуть „Kreuz. Ztg.“ і „Nat. Ztg.“, Римъ отпоказувѣ вже на послѣднюю поту пруску. Після той отпокази правительство мало виправлювати новий церковно-політический проектъ, котримъ мають бути знесеній приписи карій въ справѣ отправлюванія служби божої въ удѣлюванії св. таїнъ.

Франція. Межи министромъ фінансовъ Тирадомъ, а министромъ публичныхъ роботъ Рейналемъ мало прійти до непорозуміння зъ той іменно причини, що правительство стало укладатися съ гдяекими желѣзничними товариствами. Феррі і інші министри поширяють Рейнала, а щоби усунути зъ кабінету Тибодена і Тирада має бути приготована особна акція парламентарна, котра обомъ гдяекимъ министрамъ досі буде утруднити ихъ становище, поки они самі не уступлять. По Тирадѣ, якъ мы вже доносили, має обніти теку фінансовъ Леоні Сей. „Köln. Ztg.“ доносить, що министръ справѣ заграниць прощаючи на авдіенції урядниківъ діцинації французької вертаючихъ на сюж становища, поручавъ имъ якъ найбільшу прозорність і оглядність. Франція бажає передъ всімъ спокою, се директиви о котрій не повинні забувати представитель французької дипломації.

Въ французької радѣ министрівъ стоять на порядку днівній сїмъ проектъвъ министра війни. Проекты ти дотичать: рекрутациї, авансовъ, організації африканської армії, вербувку вислуженихъ жовтнівъ, фортової артилерії і рекрутациї підъофіціївъ. Министръ поставивъ бути давнійші еще проектъ виставленія особної кольоніальної армії, но теперъ бѣстути вѣтъ того проекту, та лишивъ его министрови маринарки. Вмѣсто сего проекту предкладає министръ проєктъ організації алжирско-тунітанської армії. Министерство роботъ публичныхъ затягне имо-

вѣрно пожичку въ высотѣ 300 міліоновъ франківъ.

Въ Франції ведеся теперъ цѣкава агітація въ справѣ науки релігії въ школахъ низшихъ і середніхъ. Недавно тому отбуває великий зѣздъ членовъ р旣жихъ товариствъ педагогіческихъ. На тѣмъ зборѣ має Феррі, президентъ французького кабінету, котрый заразомъ есть министромъ просвѣти і вѣроисповѣдань, довгу бесѣду, въ котрой заявивъ, що правительство препоручає всѣмъ школамъ замѣсть науки релігії науку свѣтской моральности. Видано бѣтакъ подручники, трактуючій толькъ о науцѣ свѣтской моральности і горожанськихъ обовязкѣвъ. Сей фактъ викликавъ велике супротивленіе середъ духовенства. Архіепіскопи і епископи видали противъ него постановленія численній куренди. Правительство покликало отже сими днями всѣхъ начальниковъ опозиції до отвѣтчательности передъ трибуналомъ рады стану. Одномышленники опозиціонистовъ видають теперъ р旣жій підбрукюючій письма противъ правительства і республіки.

Англія. До „Neue fr. Presse“ пишуть зъ Лондону, що поліція знайшла папери съ дуже добрыми піднімами динамітовихъ заговоробъ. Пільни ти доказують, що Лондонъ має бути въ 10 місяцяхъ підмінованій і рѣвночасно підпаленій. Лордъ Сольсбери назаввъ новій острій закони о матеріалахъ експлодуючихъ сїбоцтвомъ слабо-сильності і перенапоханія правительства. Оно такъ налякане, що вже теперъ въ слѣдствї не поступає собѣ після кодексу карного. Судъ взы-ває і. пр. на свѣдківъ обжалованыхъ, наказує слѣдствія карні безъ попередного вислѣдженія об-жалованыхъ, а наконецъ заряджує ревізії по до-махъ. Все тое уважає лордъ Сольсбери суперечи-нимъ съ духомъ народу англійского. Дневники англійські очевидно ганять тое виступленіе лорда Сольсбери. — Для 11 цвѣтня нашла поліція въ будинку міністерства справъ внутрѣшніхъ ящики зъ 7 фунтами пороху. Одонованъ Росса заявивъ публично въ своїмъ органѣ, що такихъ фабрикъ динаміту, якій бѣтко въ Бірмінгемъ, єсть звышъ 200. Арештованій Галлігеръ, яко підданій американській, зажадавъ опѣки правительства Сполученыхъ Державъ.

Арештівани на порядку днівній. До сторожі мѣста мають стягнути цѣлій полкъ войска, бо анѣ поліція анѣ гвардія не може собѣ дати рады. Заговорщики поідкладали въ многихъ мѣ-сяцяхъ такъ штучні міни, що гдяеки зъ нихъ мали експлодовати донерва по колькохъ тижняхъ по належній хемічній розкладѣ. За той часъ, розумѣєся, тѣ, що поідкладали такі міни, могли бытъ, Богъ знає, куди утеchi. Открыто много некоїлькихъ машинъ, та виконченіе ихъ есть

правдиво майстерске. — Арештівани на порядку днівній. До сторожі мѣста мають стягнути цѣлій полкъ войска, бо анѣ поліція анѣ гвардія не може собѣ дати рады. Заговорщики поідкладали въ многихъ мѣсяцяхъ такъ штучні міни, що гдяеки зъ нихъ мали експлодовати донерва по колькохъ тижняхъ по належній хемічній розкладѣ. За той часъ, розумѣєся, тѣ, що поідкладали такі міни, могли бытъ, Богъ знає, куди утеchi. Открыто много некоїлькихъ машинъ, та виконченіе ихъ есть правдиво майстерске.

Парнель має виїхати сими днями зъ Лондону до Нового Йорку. Ірландські Феініне перебуваючі въ Америцѣ пишуть зъ бѣтамъ до Лондону: Мы готові прияти Парнеля, но нехай знає, що не хочемъ чути о нѣкій агітації въ парламентѣ, амѣ о лізѣ аграрній; Ірландія потребує толькъ динаміту. — Іосифъ Бради, убійца секретаря стану для справъ внутрѣшніхъ, лорда Бурке, збставъ засуджений на смерть.

Італія. На засуданію сенату італійского зъ дні 11 цвѣтня с. р. дікувавъ министръ Манчини за то, що его загранична політика, о сколько-то відноситься до Австрії і Нѣмеччини, збставала апровербована. Италія набирає черезъ тое що разъ большого значення. Манчини заявивъ, що тое само

сказане нимъ въ палатѣ послать въ справѣ австро-нѣмецко-італійскому союзу, сказавъ свого часу такожъ гр. Кальонки на спільніхъ делегаціяхъ, а порозумѣніе съ тими державами не лишь, що цѣлкомъ не унимаетъ частії Италії, але противно, охоронять її передъ небезпеченостю війни. Кабінетъ італійській бажає уникнути всякихъ непорозуміння зъ Францією; онъ буде старатися о тое, що би таїнній звѣстії зъ Францією, якъ Італії набирає черезъ тое що разъ большого значення. Манчини заявивъ, що тое само сказане нимъ въ палатѣ послать въ справѣ австро-нѣмецко-італійскому союзу, сказавъ свого часу такожъ гр. Кальонки на спільніхъ делегаціяхъ, а порозумѣніе съ тими державами не лишь, що цѣлкомъ не унимаетъ частії Италії, але противно, охоронять її передъ небезпеченостю війни. Кабінетъ італійській бажає уникнути всякихъ непорозуміння зъ Францією; онъ буде старатися о тое, що би таїнній звѣстії зъ Францією, якъ Італії набирає черезъ тое що разъ большого значення. Манчини заявивъ, що тое само сказане нимъ въ палатѣ послать въ справѣ австро-нѣмецко-італійскому союзу, сказавъ свого часу такожъ гр. Кальонки на спільніхъ делегаціяхъ, а порозумѣніе съ тими державами не лишь, що цѣлкомъ не унимаетъ частії Италії, але противно, охоронять її передъ небезпеченостю війни. Кабінетъ італійській бажає уникнути всякихъ непорозуміння зъ Францією; онъ буде старатися о тое, що би таїнній звѣстії зъ Францією, якъ Італії набирає черезъ тое що разъ большого значення. Манчини заявивъ, що тое само сказане нимъ въ палатѣ послать въ справѣ австро-нѣмецко-італійскому союзу, сказавъ свого часу такожъ гр. Кальонки на спільніхъ делегаціяхъ, а порозумѣніе съ тими державами не лишь, що цѣлкомъ не унимаетъ частії Италії, але противно, охоронять її передъ небезпеченостю війни. Кабінетъ італійській бажає уникнути всякихъ непорозуміння зъ Францією; онъ буде старатися о тое, що би таїнній звѣстії зъ Францією, якъ Італії набирає черезъ тое що разъ большого значення. Манчини заявивъ, що тое само сказане нимъ въ палатѣ послать въ справѣ австро-нѣмецко-італійскому союзу, сказавъ свого часу такожъ гр. Кальонки на спільніхъ делегаціяхъ, а порозумѣніе съ тими державами не лишь, що цѣлкомъ не унимаетъ частії Италії, але противно, охоронять її передъ небезпеченостю війни. Кабінетъ італійській бажає уникнути всякихъ непорозуміння зъ Францією; онъ буде старатися о тое, що би таїнній звѣстії зъ Францією, якъ Італії набирає черезъ тое що разъ большого значення. Манчини заявивъ, що тое само сказане нимъ въ палатѣ послать въ справѣ австро-нѣмецко-італійскому союзу, сказавъ свого часу такожъ гр. Кальонки на спільніхъ делегаціяхъ, а порозумѣніе съ тими державами не лишь, що цѣлкомъ не унимаетъ частії Италії, але противно, охоронять її передъ небезпеченостю війни. Кабінетъ італійській бажає уникнути всякихъ непорозуміння зъ Францією; онъ буде старатися о тое, що би таїнній звѣстії зъ Францією, якъ Італії набирає черезъ тое що разъ большого значення. Манчини заявивъ, що тое само сказане нимъ въ палатѣ послать въ справѣ австро-нѣмецко-італійскому союзу, сказавъ свого часу такожъ гр. Кальонки на спільніхъ делегаціяхъ, а порозумѣніе съ тими державами не лишь, що цѣлкомъ не унимаетъ частії Италії, але противно, охоронять її передъ небезпеченостю війни. Кабінетъ італійській бажає уникнути всякихъ непорозуміння зъ Францією; онъ буде старатися о тое, що би таїнній звѣстії зъ Францією, якъ Італії набирає черезъ тое що разъ большого значення. Манчини заявивъ, що тое само сказане нимъ въ палатѣ послать въ справѣ австро-нѣмецко-італійскому союзу, сказавъ свого часу такожъ гр. Кальонки на спільніхъ делегаціяхъ, а порозумѣніе съ тими державами не лишь, що цѣлкомъ не унимаетъ частії Италії, але противно, охоронять її передъ небезпеченостю війни. Кабінетъ італійській бажає уникнути всякихъ непорозуміння зъ Францією; онъ буде старатися о тое, що би таїнній звѣстії зъ Францією, якъ Італії набирає черезъ тое що разъ большого значення. Манчини заявивъ, що тое само сказане нимъ въ палатѣ послать въ справѣ австро-нѣмецко-італійскому союзу, сказавъ свого часу такожъ гр. Кальонки на спільніхъ делегаціяхъ, а порозумѣніе съ тими державами не лишь, що цѣлкомъ не унимаетъ частії Италії, але противно, охоронять її передъ небезпеченостю війни. Кабінетъ італійській бажає уникнути всякихъ непорозуміння зъ Францією; онъ буде старатися о тое, що би таїнній звѣстії зъ Францією, якъ Італії набирає черезъ тое що разъ большого значення. Манчини заявивъ, що тое само сказане нимъ въ палатѣ послать въ справѣ австро-нѣмецко-італійскому союзу, сказавъ свого часу такожъ гр. Кальонки на спільніхъ делегаціяхъ, а порозумѣніе съ тими державами не лишь, що цѣлкомъ не унимаетъ частії Италії, але противно, охоронять її передъ небезпеченостю війни. Кабінетъ італійській бажає уникнути всякихъ непорозуміння зъ Францією; онъ буде старатися о тое, що би таїнній звѣстії зъ Францією, якъ Італії набирає черезъ тое що разъ большого значення. Манчини заявивъ, що тое само сказане нимъ въ палатѣ послать въ справѣ австро-нѣмецко-італійскому союзу, сказавъ свого часу такожъ гр. Кальонки на спільніхъ делегаціяхъ, а порозумѣніе съ тими державами не лишь, що цѣлкомъ не унимаетъ частії Италії, але противно, охоронять її передъ небезпеченостю війни. Кабінетъ італійській бажає уникнути всякихъ непорозуміння зъ Францією; онъ буде старатися о тое,

